Tento pozdrav zazněl z úst moderátorů **Bubliny a Belmonda**, jako uvítání diváka 2. základního kola **Notování** , které proběhlo 7. září 2010 v koncertním sále Music Hall v budově Music City v Praze. Tedy, ne že by v hledišti seděl jenom jeden divák, naopak, jak diváky, tak muzikanty bylo hlediště slušně zaplněno, o přilehlém Music Baru nemluvě. Jediný, kdo tam nebyl, byl Berry. Ten seděl doma u počítače a sledoval Notování prostřednictvím přímého přenosu webovou kamerou.

Tuto možnost, kterou nám v Music City nabídli, jsme s povděkem přijali a dle ohlasu na FOLKtime ji s radostí přijal i výše zmíněný Berry ze vzdáleného moravského Country klubu Halenkovice . Tak jsme se s ním, samozřejmě, přivítali.

Nebylo ten večer na pořadu jen radostné vítání. Taky došlo na jedno smutné loučení. **Jarda Řehoř** , textař a písničkář, dlouholetý věrný divák a posléze též, věkem sice nejstarší, ale duchem velmi mladý, soutěžící v Notování, bohužel nedávno zemřel. A tak jsme se s ním, samozřejmě, rozloučili.

A pak už se hrálo. Jako první vystoupila skupina **Naopak** z Dobříše. Dvě kytary a baskytara, melodické písničky z vlastní autorské dílny. Hrají v této formaci od letošního ledna a písnička Motiv, kterou jsme slyšeli na závěr jejich vystoupení, soutěžila ve finále Autorské Porty v Ústí nad Labem. Devět měsíců od založení skupiny se jim na Notování urodilo páté místo.

Z Jablonce nad Nisou dorazil písničkář **Jan Ostrov**. Špinavý promrzlý pouliční šanson, rozcuchaná emotivní lyrika, protestsong a sladkobolná srdcerváčská balada, truc punk & grunge trhanství, trubadúrství postmoderního věku, intimní pohlazení po tajném místě… Tohle všechno, co je uvedeno jako charakteristika na jeho stránkách, jakoby Jan Ostrov nechal v Jablonci. Místo toho si s sebou dovezl jen obrovskou dávku nejistoty. Nezadařilo se, škoda. Bylo z toho šesté místo ze šesti.

Název příbramské skupiny **Bylo nás šest** odkazuje na dobu minulou, gymnaziální, kdy jich opravdu bylo šest. Teď jich je sedm, hudebních nástrojů mají ještě víc a hrají irské písničky s českými texty. A protože to nejsou Irové, tak to hrají po svém, po brdsku. U diváků si vyhráli čtvrté místo.

Standa Haláček, písničkář z Kostelní Lhoty u Sadské, není v Notování rozhodně žádným nováčkem. A nejen v Notování. Nejdříve hrál deset let v duu se svým bratrem a od roku 2004 vystupuje sólově. Písničky píše folkové i trampské. Zkušenost a jistota, tak by se u Standy Haláčka dal stručně popsat jak zpěv, tak kytarový doprovod. To mají posluchači rádi a jejich hlasy vynesly Standu na druhé místo.

Další soutěžící kapela dorazila z Plzně. Říkají si **Růže v trní** a dali se dohromady na sklonku loňského roku. Byť jsou v Notování nováčky, jedna tvář je nám již dlouho známá.
Dan Švec
soutěžil kdysi v Notování (tehdy ještě pod Vyšehradem) jako člen skupiny Triumvirát a také, později, v duu Daman. V Triumvirátu s ním na klávesy a kytaru hrála a zpívala drobná černovláska
Rejka.
Ano, ta Rejka, která nyní hraje se skupinou Hudbanda a která je od minulého ročníku členkou Rady Notování, fotografuje a je naší paní webmistrovou.

Dane, díky, žes‘ nás seznámil! Hned druhý den po soutěži se na stránkách Růže v trní objevil tento text: „Druhé kolo Notování, bylo pro nás sice ne postupující, ale dopadlo skvěle. Třetí místo z šesti vystupujících kapel nám přijde jako pro začínající kapelu dobrý hnací motor

pokračovat a cvičit a cvičit.“

Ani poslední soutěžící kapela **Netřísk** nebyla z Prahy, byť přijela z Chodova. Ten jejich Chodov není na trase C pražského metra, ale u Karlových Varů. Tam ještě metro nevede. S Netřísky se už v Notování známe také nějaký ten ročník. Nejdříve byli tři, pak čtyři a od léta jsou tu zase ti tři původní. Svoje vystoupení zakončili úplně čerstvou novinkou
Kudy z nudy
, a nejspíš to byla správná cesta, protože tahle písnička se posluchačům líbila nejvíc ze všech! Líbily se ale i ostatní písničky Netřísku, takže když se to vše podtrhlo a sečetlo, vzniklo z toho první místo a tedy jasný postup do semifinále. Rada Notování se ve svém rozhodnutí s diváky naprosto ztotožnila, takže druhým postupujícím semifinalistou se stal druhý v divákém hlasování - Standa Haláček.

A než se nám nazvučí host večera, **Petr Linhart**, rozhlédněme se maličko po hledišti. Ten večer byla v Music City nebývale vysoká koncentrace vítězů předchozích ročníků Notování pod Vyšehradem. Písničkář **Martin Rous**, vítěz 3. ročníku, je již rok čestným členem Rady Notování.
Radek Exner
, baskytarista Netřísku, stále pokouší štěstí. Jako by mu nestačilo, že už má se skupinou
Bodlo
v kapse vítězství ve 4. ročníku. A jako růže v trní se mezi těmito vítězi vyjímala
Tereza Švecová
, která držela palce svému soutěžícímu manželovi Danovi a která, když se ještě jmenovala Terčová, vyhrála 2. ročník naší soutěže.

A pak už jsme se nechali provádět sudetskými kraji, poslouchali příběhy, které se tam možná staly, možná nestaly. Petr Linhart s elektrickou kytarou a s písničkami z alb ***Sudéta*** a ***Autobus do Podbořan***
dokonale zklidnil atmosféru a kdyby se nemuselo jít domů, tak by se poslouchalo, a poslouchalo, a… A nashledanou 4. listopadu na 3. základním kole.

Kytka

P. S.: Vedle dřívezmíněných vítězů Notování zavítal do Music Hall jako divák i dvounásobný držitel Autorské Porty z let 80., písničkář a fenomenální kytarista **Petr Rímský**. Přivezl s sebou letáčky muzikantské školy, ve které je generálním školníkem a spolu s hvězdami jako jsou Petr Kocman, Zdeněk Hamřík a další, i vyučujícím lektorem. A že ty letáčky byly dost zajímavé, doporučuji všem, kteří se chtějí jako muzikanti zlepšit, aby navštívili a prostudovali stránky Muzikantské školy Petra Rímského

.

Cimbura